

سیر استعمار

تحقیق، تحبیب، انحلال

مرحوم استاد سید منیرالدین حسینی الهاشمی:

«بدترین اسارت، اسارت فرهنگی است.
استعمار برای ایجاد وابستگی فرهنگی،
سیری را شروع می‌کند و آن را قدم به قدم
پیش می‌برد...»

سیر استعمار

استعمار ابتدا می‌بایست دست به تحقیر بزند، یعنی زمینه خودباختگی با تحقیر شروع می‌شود؛ تحقیر چگونه است؟ تحقیر مرتباً به صورت غیر مستقیم شخص را در شرایط تلقینی خاص قرار دادن است که انسان احساس حقارت کند و خودش را ناچیز بداند. اگر تحقیر ادامه پیدا کند، وقتی به نهایت پیچیدگی و اوج خودش رسید همچون يك عقده‌ای که مراحل نهایی خودش را می‌گذراند تبدیل به يك انفجار می‌شود.

سیر استعمار

اگر جهت و کانال انحرافی پیدا کند نوبت به تحبیب می‌رسد. تحبیب چگونه است؟ **تحبیب دست را به طرف او دراز کردن و زندگی مصرفی را در مقابلش قرار دادن است.**

پس از تحبیب نوبت به توافق با محیط می‌رسد، **ولی نه توافق از موضع قدرت، بلکه حل شدن.** اینجا مرحله خودباختگی پیش می‌آید و تکرار می‌شود.

سیر استعمار

پس بنابراین تحقیر و پس از آن تحبیب و
آنگاه پیدایش توافق و خودباختگی.
پس از پیدایش مرحله خودباختگی
آن وقت زمینه بردگی فکری پیش می‌آید؛
یعنی پس از اینکه پذیرفت که فقیر
باشد برای دل دادن به آن، تمنیات
و لذایذی را در اختیارش قرار می‌دهند،
به نرخ احساس حقارت، به نرخ خودکم‌بینی
و نرخ کوچک بودن و پذیرش این کوچکی.

سیر استعمار

آن وقت نوبت به این می‌رسد که اندیشه‌اش را، یعنی روابط فکری‌اش را از او بگیرند و زمینه متکی بار آوردن مغزش را فراهم کنند تا کاملاً اسیر بشود و **افتخار به اسارت کند؛** همین که به این مرحله رسید یعنی به اسارت افتخار کرد آنگاه قراردادهای اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و نظامی از طرف بیگانه تشدید می‌شود.

سیر استعمار

در مرحله بردگی فکری، قدرت موضع‌گیری،
قدرت انتخاب و حق مقابله شخص
با محیطش را از او سلب می‌کنند و
پس از اینکه این حق سلب شد یعنی
انسانیتش شکسته شد، حیات فکری‌اش
سلب شده، پس طبیعی است که
می‌بایست قراردادهای را بپذیرد و افتخار
هم کند به پذیرش آن‌ها.

سیر استعمار

در عمق نهاد فرهنگ این ملت، قدرت و توانایی‌ای وجود داشته که استقلال سیاسی را بحمدالله در این مقطع به دست آورده است و ضرورتاً انقلاب فرهنگی‌ای را لازم است پیگیری کند تا این وابستگی فرهنگی که پیچیده‌ترین وابستگی‌هاست، این را بشکند و پاره کند.

سید منیر الدین حسینی الہامی

اندیشہ منیر
AndisheMonir

۱۳۶۰